

AVE VERUM CORPUS

27

Mozart, Wolfgang Amadeus (1756 – 1791), KV 618

Nederlands Kamerkoor
La Petite Bande
Sigiswald Kuijken

*Ave verum corpus, natum
de Maria Virgine,
Vere passum, immolatum
In cruce pro homine,
Cujus latus perforatum
Unda fluxit cum sanguine,
Esto nobis praegustatum
In mortis examine.
O Iesu dulcis,
O Iesu pie,
O Iesu, fili Mariae!*

*Gegroet waarachtig lichaam,
geboren uit de Maagd Maria,
dat werkelijk heeft geleden
en voor de mens geofferd is aan het
kruis. Uit wiens doorboorde zijde
water met bloed vloeide.
Wees voor ons een voorsmaak
tijdens de beproeving van de dood.
O Jezus zoet,
O Jezus getrouw,
O Jezus, Zoon van Maria.*

We gaan zo'n zestig jaar terug in de tijd. Elke zaterdagavond om 22.50 uur was er op de draadomroep muziek onder het motto *Wij luiden de zondag in*. De KRO verzorgde dat programma. Elke zaterdagavond klonk zo het *Ave Verum* in onze huiskamer.

De tekst wordt wel toegeschreven aan paus Innocentius VI en is gebaseerd op een gedicht uit een veertiende-eeuws manuscript uit de abdij van het eiland Reichenau in het Bodensee. Het gedicht is een meditatie op het katholieke geloof in Jezus' werkelijke tegenwoordigheid in het sacrament van de Eucharistie: de hostie verandert in het lichaam van Christus.

Het *Ave verum corpus* werd daarom in de Middeleeuwen gezongen bij de elevatie van de hostie na de consecratie. Dat deze compositie in veel protestantse huiskamers klonk wekt dan ook wellicht verwondering, want de 'Paapse Mis' was juist op dit onderwerp 'vervloekte afgoderij', zoals de Catechismus ons leerde. Waarschijnlijk is de verklaring eenvoudig: de muziek is mooi en de tekst kende men niet en zeker de functie en betekenis van de tekst niet!

Mozart schreef het werk zes maanden voor zijn dood, terwijl hij ook aan *Die Zaubерflöte* werkte. Het werd geschreven om het feest van Sacramentsdag te vieren. Het autograaf is gedateerd op 17 juni 1791.